

آیت‌الله محسن مجتهدشبه‌ستری: عزاداری محرم انسان را باید به آرمان‌ها و اهداف قیام کربلا هدایت کند

نماینده ولی‌فقیه در استان آذربایجان شرقی گفت: دشمنان اسلام تلاش دارند، روح عزاداری‌ها را از هدف و مرام حسینی جدا سازند، تا فقط ظاهر عزاداری‌ها باقی بماند، در صورتی که عزاداری محرم باید انسان را به سمت اهداف قیام کربلا هدایت کند.

نماینده ولی‌فقیه در استان آذربایجان شرقی گفت: دشمنان اسلام تلاش دارند، روح عزاداری‌ها را از هدف و مرام حسینی جدا سازند، تا فقط ظاهر عزاداری‌ها باقی بماند، در صورتی که عزاداری محرم باید انسان را به سمت اهداف قیام کربلا هدایت کند.

به گزارش خبرگزاری فارس از تبریز، امروز، در گذر زمان و گردش ماه دوباره به ایستگاه محرم رسیده‌ایم، روزی که یاد نینوا در بین شیعیان تجلی یافته و حزن و اندوه را بین محبان امام حسین(ع) می‌گستراند؛ محرم فصل رویش‌ها و ریزش‌ها و فصل صف‌آرایی تمام خوبی‌ها در مقابل همه زشتی‌ها و پلیدی‌ها است.

به ما نشان دادند وقتی حرفی از محرم گفته شد، عاشورا و عطش را یاد کنیم ولی نگفتند این عطش به خاطر چه چیزی و با چه اهدافی بوده است.

عزاداری امام حسین(ع) از بعد عاطفی به بعد آرمان‌های اصلی هدایت شود

آیت‌الله محسن مجتهدشبه‌ستری در رابطه با شأن و عظمت سوگواری امام حسین(ع) با بیان اینکه این عزاداری‌ها مستلزم شناخت مکتب حسینی(ع) هستند، گفت: بیشترین تمرکز در سوگواری ماه محرم، به واقعه کربلا و بیان شکنجه‌ها و سختی‌ها و مسائل احساسی در این روز بوده است و این در شأن سرور و سالار شهیدان نیست.

وی افزود: نهضت امام حسین(ع)، درس آزادی و ایثار به شیعیان می‌آموزد گفت: قیام انقلابی امام حسین(ع) برای گسترش و پایداری اسلام ناب محمدی و همچنین حفظ حرمت قرآن بوده است.

نماینده ولی‌فقیه در استان به فعالیت‌های گسترده رسانه‌های غربی در زمینه انحراف سوگواری حسینی از اهداف اصلی به بعد پوچ و ساختگی اشاره کرد و ادامه داد: دشمنان اسلام و تشیع تلاش دارند، روح عزاداری‌ها را از هدف و مرام حسینی جدا سازند، تا فقط شکل و ظاهر عزاداری‌ها باقی بماند.

وی خاطرنشان کرد: باید عزاداری محرم انسان را به آرمان‌ها و اهداف قیام کربلا هدایت کند.

امام جمعه تبریز تأکید کرد: ماه محرم، از جمله ماه‌هایی است که می‌توان وحدت شیعیان را به رخ دشمنان کشید و با برگزاری باشکوه مراسم عزاداری در راستای بیان اهداف اصلی امام حسین(ع) مشیت محکمی بر دهان دشمنان اسلام و امام حسین(ع) خواهیم زد.

انقلاب اسلامی ادامه‌دهنده نهضت امام حسین(ع) است

امام جمعه موقت تبریز نیز بر لزوم زنده نگهداشتن مکتب حسینی(ع) تأکید کرد و افزود: عزاداران حسینی از عمل به خرافه‌ها پرهیز کرده و انتقال پیام سیدالشهدا را رسالت خود قرار دهند.

حجت‌الاسلام علی حاجی‌زاده ادامه داد: با توجه به اینکه انقلاب اسلامی و نهضت حسینی نقاط اشتراک فراوانی با یکدیگر دارند، در حقیقت پیروزی انقلاب اسلامی ایران الهام گرفته از نهضت حضرت اباعبدالله الحسین(ع) بوده و تا به امروز ادامه‌دهنده این نهضت بزرگ است.

امام جمعه موقت تبریز به برگزاری هرچه باشکوه مراسم سوگواری سرور و سالار شهیدان با رعایت شئون اجتماعی اشاره و تصریح کرد: تمام خونریزی‌ها و هابیت و رژیم آل سعود به خاطر ترس از مکتب امام حسین(ع) بوده و جذب مسلمانان به این مکتب الهی است.

افزون بر تمامی گفته‌ها در زمینه رعایت شأن و بیان اهداف واقعی امام حسین(ع) در راستای احیاء دین اسلام، قافله عشق در

سفر تاریخ است و این تفسیری است بر آنچه فرموده‌اند: کل یوم عاشورا و کل ارض کربلا؛ این سخنی است که پشت شیطان را می‌لرزاند و یاران حق را به فیض دائم رحمت او امیدوار می‌سازد.

و تو ای آنکه در سال 61 هجری هنوز در ذخایر تقدیر نهفته بودی و اکنون در این دوران جاهلیت ثانی و عصر توبه بشریت، پای به سیاره زمین نهاده‌ای، ناامید نشوید؛ زیرا برای همه کربلا و عاشورایی است؛ یاران باید شتاب کنند و از قافله عقب نمانند ولی گناهکاران در این قافله راهی نیست ولی پشیمانان پذیرفته می‌شوند.

امروز بیعت کنیم بی‌طرف نداریم، یا حسینی و یا یزیدی خواهیم بود؛ نمی‌توان در لشکر یزید بود ولی در پشت سر امام حسین(ع) نماز خواند؛ شمر زمانه را خوب بشناسیم؛ امروز نیز امان‌نامه می‌فرستد و مبادا با وعده آب و امان نامه مولایمان را بفروشیم.

حسین بیشتر از آب، تشنه لبیک بود...

بعضی‌ها چقدر قشنگ می‌گویند درباره حسین، چقدر زیبا وصفش می‌کنند، انگار هر بار که آن نوشته را می‌خوانی برای تازگی دارد، گیرایی دارد، می‌نشینی بر دلت...

«حسین بیشتر از آب، تشنه لبیک بود، افسوس که به جای افکارش زخم‌های تنش را نشانمان دادند و بزرگترین دردش را بی‌آبی نامیدند.» نه این که نباید برای مظلومیت حسین(ع) و اهل بیتش گریست؛ نه این که نباید برای لب‌های تشنه‌ی علی اصغر گریه نکرد؛ یا این که کودکان خیام حسین که زیر شلاق اشقیا خرد می‌شدند و هیچکس نبود تا آنها را در پناه خود گیرد، مگر می‌توان از یاد برد؟ یا این که مگر می‌شود آن روز را از یاد برد که عباس چگونه خود را به نهر علقمه رساند و مشک‌های عشق را پر کرد از آب، اما جرعه‌ای ننوشید از آن؛ چرا که زنان و کودکان تشنه‌اند، زنان خیمه‌گاه دیگر نمی‌دانند با کودکان تشنه چه کنند. لبیک یعنی این... مگر می‌شود آن همه قساوت را فراموش کرد، اصلاً مگر تاکنون فراموش شده است؟! می‌توان علی‌اصغر را از یاد برد؟ آن هنگام که حسین علی‌اصغر را بر روی دست به سوی سپاه یزید برد و جرعه آبی خواست برای کودک 6 ماه‌اش، با تیر سه شعبه پذیرایی‌اش کردند و می‌دانست که اینگونه می‌شود. اما حسین بیشتر از آب، تشنه لبیک بود...

لبیک یعنی هنگامی که حسین یارانش را دور خود جمع می‌کند در سیاهی شب؛ به آن جماعت می‌گوید که قرار است چه شود. آنها که می‌مانند لبیک گفته‌اند؛ بدا به حال آنها که رفتند. لبیک یعنی تا آخر ماندن؛ لبیک یا حسین یعنی جان را فدای حسین کردن؛ لبیک یا حسین یعنی بی‌قرار شدن؛ یعنی بدرقه کردن به سوی رهایی و پرواز و آنگاه که پیکرش را برای مادر می‌آورند بگویند؛ مرا پیش فاطمه زهرا(س) رو سفید کردی؛ حسین فرزند مکتبی است که هنر خوب شهید شدن را خوب آموخته بود و شهادت جنگ نیست، رسالت است، پیام است. و آن جمله زیبا که گفته است «حسین بیشتر از آب، تشنه لبیک بود، افسوس که به جای افکارش زخم‌های تنش را نشانمان دادند و بزرگترین دردش را بی‌آبی نامیدند»